

Diákszínház Veszprémben

XXX. Közép-Dunántúli Regionális Diákszínjátászó Találkozó.
Veszprém, Pannon Egyetem E épület, Latinovits-Bujtor
Játékszín, 2019. március 16–17.

Magyarország egyik legnagyobb múltra visszatekintő civil szervezete az Országos Diákszínjátászó Egyesület, amely idén ünnepli fennállásának 30. évét. Céljuk ugyanaz, mint 30 évvel ezelőtt: az országban működő diákszínjátászó-csoportoknak lehetőséget biztosítani a megmutatkozásra. Vállalásuk nem csekély, hiszen az országban közel 1300 diák színjátászó van különböző hagyományos és művészeti iskolákban, városi és egyéb egyesületi diákszínjátászó-csoportokban.

Az országos fesztiválokra a csoportok felmenő rendszerben tudnak eljutni, amennyiben a szakmai zsűri arra érdemesnek találja előadásukat. Az ország hét régióra oszlik: Dél-Alföld, Dél-Dunántúl, Észak-Alföld, Észak-Magyarország, Közép-Dunántúl, Közép-Magyarország, Nyugat-Magyarország, amely régiókból minden évben egy-egy város megszervezi a Regionális Diákszínjátászó Találkozót a térségben. A közép-dunántúli régió találkozójának szervezését idén Veszprém, azon belül a Veszprémi Egyetemi Színpad vállalta magára.

Az idei regionális diákszínjátászó-találkozóra kilenc csoport nevezett, akik Veszprémből, Abáról, Balatonalmádiból, Komáromból, Sárbogárdról és Dunaújvárosból érkeztek városunkba.

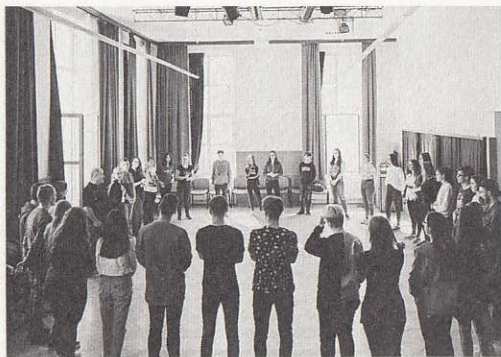
A találkozón háromfős zsűri értékelt a látott előadásokat: Gyevi-Bíró Eszter táncpedagógus, drámatanár, színházi nevelési szakember; Kiss Judit Ágnes író, költő, drámatanár és Golden Dániel drámatanár, színházi nevelési szakember. Az ő nevük ismerősen csenghet a veszprémi füleeknek, hiszen mindannyian több évig tanítottak a Pannon Egyetemen is. Mindhármuknak sokéves múltra visszatekintő diákszínjátászó-tapasztalatai vannak, úgy játszóként, mint csoportvezetőként. Az előadások után szakmai beszélgetések zajlottak, melyek célja az volt, hogy a zsűri építő jelleggel megossza véleményét a csoportokkal, akik a találkozó után ezen észrevételek figyelembevételével folytathatják munkájukat. Cél volt továbbá az is, hogy

a zsűri ne megkérdőjelezhetetlen szaktekintélyként tűnjön fel ezeken a beszélgetéseken: mindig párbeszédre buzdították a csoport tagjait és a közönséget. Kiemelték korábbi tapasztalataikat, nem bíráltak, inkább minden felvetett hiányosságnál elmondták, hogyan lehetne javítani ezeken a pontokon, szakmai segítségüket is felajánlva akár a próbafolyamatok során.

A regionális találkozóról idén egy csapatot ajánlhatott a zsűri a XXX. Országos Diákszínjátászó Találkozóra, és egy csapatot a II. Országos Diákszínházi Fesztiválra. A látott előadások közül a Lovassy Színpad mehet az ODF-re, a Padányi Színpad pedig az ODT-re.

A Fürj Katalin által vezetett Lovassy Színpad előadása, a *Viszonyok és változások*, improvizációkból indult. Fő témái a kapcsolódások, szerelmi viszonyok lettek, így hamar előkerült Shakespeare Szentivánéji álom című drámájának szövege is, melyből részeket emeltek a történetbe, darab a darabban technikával. Egy színjátászó csapat munkafolyamatát láthattuk az előadásban, emellett bepillantást nyerhettünk a csoport munkafolyamataiba a próbák során, így a néhol háromrétegű előadás rendkívül izgalmas, a váltásokkal együtt is követhető és humoros lett. A korban kilencedik osztálytól végzősökhöz terjedő csapat tagjai összeszokott, erős társulattal alkotnak, ami játékokon is meglátszik. Rendkívüli módon figyeltek egymásra, és az éppen nem játszó, színpad szélén ülő diákok is mind szerepben maradtak, tökéletesen követték a színpadon zajló ese-

ményeket. Rengeteg jól eltalált humoros jelenetet láthattunk, mint például amikor két fiú szereplő azt tárgyalja a színpadon, hogy azért verekednek a tér egy bizonyos pontján, hogy a nézők jól láthassák őket. Nincsen túldíszletezve az előadás, a háttérben csupán egy félkész erdő papírból szolgáltatja a látványt és a poénok egy részét. A játsszók mind nagyon jól használják a teret és eszközöket. Az egyik tündér megrögzött gondolata, hogy az elkészülő darabban hogyan szeretne majd repülni. A különböző ötleteket a fizikai törvények elképesztő elhadarásával támasztja alá, amit mi szájtátva hallgatunk laikusként. Az előadás utáni beszélgetésekben kiderült, hogy érti is ezeket a szövegeket, és már eleve úgy ment a próbákra, hogy improvizációba hozta ezt mint lehetséges jelenetet. Az egész előadás nagyon élő és bravúros helyzetkomikumokkal teli. Igazi diákdarab korosztályos problémákkal, helyzetekkel és megoldásokkal, mindez szépen beszélő, egymásra figyelő csapattagoktól. Megérdemelt arany minősítés.

A Padányi Színpad (csoportvezetők: Hordós Csaba és Keszte Bálint) előadása szintén improvizációk alapján épült fel, majd ezeket a szituációkat rögzítették a próbafolyamat során. Az előadás központi figurája Boró, egy fiatal lány, akinek két élethelyzetét mutatják be: az egyik egy családi születésnap, a másik pedig egy iskolai konfliktus. Mindkét helyzeten érződik, hogy a játsszók saját problémáikat hozták be a próbákra, így arról tudtak gon-

dolkodni az előadás próbafolyamata alatt, ami személyesen is érinti őket. A családi jelenetben a külföldön dolgozó apa és a segítségre szoruló, magatehetetlen szülő problémaköre tematizálódott. Boró születésnapja alkalmából édesapja nem tud hazautazni munkája miatt, valamint megjelenik a sok éve nem látott unokatestvér is, aki nem segített az édesanya ellátásában. Kibeszéletlen konfliktusok, sokéves sérelmek bukkannak felszínre ezen a születésnapon. Míg a családi jelenet ízig-vérig realista, addig az iskolai jelenet teljesen abszurdá válik. Utóbbi alaphelyzete egy hétköznapi iskolai szituáció: Boró dolgozatát egyesre értékeli a tanár, ezzel szemben Boró úgy gondolja, hogy ez nem igazságos. Az igazságtalanság feloldása érdekében az iskolai hierarchia minden szintje megjelenik: diákkormányzatos, tanár, igazgatóhelyettes, igazgató. Idáig akár egy átlagos történet is lehetne, azonban a hierarchikus rendszer továbblép a jelenetben, és megjelenik a miniszterelnök-né, -nő, asszony is. A fokozásnak még itt sincs vége, hiszen Boró védelmében fellép Hungária kapitány, aki az esetek gyámolítója. A két jelenet közötti laza dramaturgiai összefüggést Boró személye biztosítja, noha a zsűri kissé hiányolta a kapcsolat valódi meglétét, és ennek pontosabb kidolgozására buzdította a csapatot. Az előadás humora, az abszurd részbe beemelt karakterek egyedisége, a szülinapos jelenetben az öcs játéka, ahogy úgy képes csinálni a semmit, hogy az természetes és vicces is, a problémákon való együttgondolkodás mind megérdemelten juttatta tovább a csapatot.

Ezenfelül a zsűri minden csoportot valamilyen kategóriában arany-ezüst-bronz minősítéssel illetett, kiemelve, hogy a hármas felosztás nem tükrözi hűen a látott produkciókat, és érdemesebb lenne egy nagyobb skálán, differenciáltabban értékelni a teljesítményeket, ahogy azt a szakmai beszélgetéseken tették. A zsűri egy arany minősítést osztott ki, amit a Lovassy

Színpad kapott, valamint egyéni különdíjakat is kiosztott. A legjobb férfi és legjobb női színész különdíjában részesülő diákok meghívást kaptak az Országos Diákszínjászó Egyesület nyári táborába, amely Abán kerül megrendezésre. Ezen felül csoportvezetői különdíjban részesítették kiemelkedő közösségteremtő és pedagógiai munkájáért Konczer Kingát, a komáromi Monotínik csoportjának vezetőjét.

Fontos azonban kiemelni, hogy ezek a találkozók ugyan az országos fesztiválok előszobái, de a hangsúly nem azon van, hogy ki jut tovább. A diákszínjászás nem teremt versenyhelyzetet, éppen ellenkezőleg, egy jól működő csoport mindenkit elfogad és egyenlőként kezel. A lényeg, hogy ezek a csoportok együtt dolgoznak, a csoportvezető pedagógiai elveket tud érvényesíteni a színház eszközeinek segítségével.

Fontos továbbá, hogy a diákszínjászás nemcsak színház és nemcsak pedagógia, hanem valahol a kettő között lévő forma, amelynek segítségével megismerkedhetnek a diákok a színházcsinálás folyamatával, saját életükről, élethelyzeteikről gondolkodhatnak a színház nyelvén, barátságok, szerelmek szövődhetnek. Egy biztos: magukat, társaikat és a felnőtteket ismerik meg jobban a diákok egy ilyen csoportban. És mi, ha nem ez, az egyik legfontosabb dolog egy diák életében?